ବିରୋଧୀବିହୀନ ଭାରତର ପୂର୍ଣ୍ଣଚ୍ଛେଦ !

ନରେନ୍ଦ୍ର ମୋଦୀ ଓ ଅମିତ ଶାହାଙ୍କ ଯୁଗଳବନ୍ଦୀ ଭାରତୀୟମାନଙ୍କୁ କେବଳ ୨୦୧୯ରେ ନୁହେଁ ବରଂ ୨୦୨୩ରେ ମଧ୍ଧ ଚମକ ଦେଖାଇବ ବୋଲି ସେମାନେ ସିଂହାସନ ଆରୋହଣ କରିବା ପରେ ପରେ କର୍ପୋରେଟ ଗଣମାଧ୍ୟମ ସୌଜନ୍ୟରୁ ବହୁଳ ପ୍ରସାରିତ ହୋଇଥିଲା । ନୂଆ ସରକାରଙ୍କ ଯାତ୍ରାର ଆରମ୍ଭ ହେବାର କିଛି ସପ୍ତାହ ପରେ ପ୍ରଥମ ଆକ୍ରମଣ ହେଲା କଂଗ୍ରେସ ନେତୃତ୍ୱାଧୀନ ୟୁ.ପି.ଏ. ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆଗତ ୨୦୧୩ ମସିହାର ଜମି ଅଧିଗ୍ରହଣ ଆଇନ ଉପରେ ଯାହାକୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ନକରାଇଦେବା ପାଇଁ ରାଷ୍ଟ୍ରପତିଙ୍କୁ କାମରେ ଲଗାଇ ଅଧ୍ୟାଦେଶ ଜାରି କରାଗଲା ଏବଂ ଅଧ୍ୟାଦେଶଟିକୁ ତୁହାକୁ ତୁହା ଅବଧି ସରିଯିବା ପରେ ପୁଣି ଲାଗୁ କରାଗଲା । ବିରୋଧୀ ଦଳମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ଯାହା ବି ବିରୋଧ ହେଲା, ତାକୁ ଗଣମାଧ୍ୟମ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦେଲାନାହିଁ । ଜନଆନ୍ଦୋଳନକାରୀ ଓ ବିସ୍ଥାପନବିରୋଧୀ ସଙ୍ଗଠନମାନେ ମଧ୍ୟ ରାଷ୍ଟ୍ରବ୍ୟାପୀ ପ୍ରତିରୋଧ କଲେ, କିନ୍ତୁ ସାଧାରଣ ଭାରତୀୟମାନେ ଜାଣିପାରିଲେ ନାହିଁ ଯେ ଏଭଳି କିଛି ପ୍ରତିବାଦ ହୋଇଥିଲା । କଂଗ୍ରେସ ଓ ଅନ୍ୟ ମୁଖ୍ୟ ବିରୋଧୀ ଦଳମାନେ ମଧ୍ୟ ଏହି ପ୍ରସଙ୍ଗଟି ଉପରେ ଅଧିକ ବିରୋଧାତ୍ମକ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ନେଲେ ନାହିଁ । ଏକ ବିରୋଧୀବିହୀନ ଭାରତର ପରିଚୟଟିଏ ମିଳିଲା । ଦ୍ୱିତୀୟ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ କଥାଟି ହେଉଛି ୨୦୧୭ ମସିହାର ବି 1ୟ ବିଲ୍ ଯାହା ଅନୈତିକ ଏବଂ ଅସାମ୍ବିଧାନିକ ପଥ ଦେଇ ୪୦ଟି ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ନିୟମର ସଂଶୋଧନ କରିବା ପାଇଁ ବାଟ କଢ଼ାଇଥିଲା । ତାକୁ ଲୋକସଭାରେ ଅର୍ଥ ବିଲ୍ ହିସାବରେ ଆଗତ କରାଗଲା । ଏପରି କରିବାର କାରଣ ହେଲା ଯେ ବର୍ ମାନର ସରକାରଙ୍କ ରାଜ୍ୟସଭାରେ ସଂଖ୍ୟାଗରିଷ୍ଠତା ନଥିବାରୁ ଜନବିରୋଧୀ ନିୟମ ତଥା ପ୍ରସ୍ତାବଗୁଡ଼ିକ ନାକଚ ହୋଇଯାଇପାରେ । ତେଣୁ ଅର୍ଥ ବିଲ୍ ଯେହେତୁ କେବଳ ଲୋକସଭାର ଅନୁମୋଦନ ପାଇପାରିଲେ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହୋଇପାରିବ, ସେଥିପାଇଁ ସରକାର ଚାହୁଁଥିବା ପ୍ରତିଟି ବିଷୟକୁ ଛଦ୍ମବେଶରେ ଏହି ଅର୍ଥ ବିଲ୍‌ରେ ଲୁଚେଇ ଦିଆଗଲା । ଆଧାର ବିଲ୍‌କୁ ଅର୍ଥ ବିଲ୍ ଭିତରେ ସାମିଲ କରିବା ପାଇଁ ବାଚସ୍ପତିଙ୍କ ନିଷ୍ପ ିକୁ ବିରୋଧ କରି ରାଜ୍ୟସଭା ସାଂସଦ ଜୟରାମ ରମେଶ ଉଚ୍ଚତମ ନ୍ୟାୟାଳୟକୁ ଯାଇଥିଲେ । ଉଚ୍ଚତମ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଶୁଣାଣୀ ସରିବା ପୂର୍ବରୁ ବିଲ୍‌ଟି ଲୋକସଭାରେ ପାରିତ ହୋଇସାରିଥିଲା । ଉଚ୍ଚତମ ନ୍ୟାୟାଳୟ ମଧ୍ୟ ସ୍ଥଗିତ ଆଦେଶ ଦେଇପାରିଲେନି । ରାଜନୈତିକ ବିରୋଧ ରାସ୍ତା ଉପରେ ଯେମିତି ହେବା କଥା ସେମିତି ହେଲାନାହିଁ । ସମସ୍ତେ ଜାଣନ୍ତି ଯେ ସମ୍ବିଧାନର ଧାରା ୧୧୦(୧)ରେ ବାଚସ୍ପତିଙ୍କୁ ଡା ାଟିଏ ଦିଆଯାଇଛି ସେ କାହାକୁ ବି 1ୟ ବିଲ୍ ଓ କେଉଁଟିକୁ ଅର୍ଥ ବିଲ୍ ଘୋଷଣା କରିବେ, ଯାହାକି ସେ ମନମୁଖୀ ଭାବ ନେଇ କରିପାରିବେ ନାହିଁ ।

ବି 1ୟ ବିଲ୍ ୨୦୧୭ ଅତି ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ କମ୍ପାନୀ ଆଇନ ୨୦୧୩ର ଭାଗ ୧୮୨କୁ ମଧ୍ୟ ବଦଳାଇ ଦେଲା । କମ୍ପାନୀମାନେ ନିଜ ମୂଳ ଲାଭର ଶତକଡ଼ା ୭.୫ଭାଗ ତିନିବର୍ଷ ସମୟକାଳ ଭିତରେ ରାଜନୈତିକ ଦଳମାନଙ୍କୁ ଚାନ୍ଦା ଦେଇପାରିବେ ବୋଲି ଥିବା ବ୍ୟବସ୍ଥାଟିକୁ କୋହଳ କରିଦିଆଗଲା । ଫଳରେ ଏବେ ସେମାନେ ଯେତେ ଟଙ୍କା ଚାହିଁବେ ନିର୍ବାଚନ ଲଢୁଥିବା ଦଳମାନଙ୍କୁ ଦେଇପାରିବେ । ପୁଣି ପୂର୍ବ ନିୟମରେ ଥିଲା ଯେ ଚାନ୍ଦାର ପରିମାଣ ଓ କେଉଁ ଦଳମାନଙ୍କୁ ଚାନ୍ଦା ଦିଆଗଲା, ତାହା କମ୍ପାନୀମାନେ ସ୍ପଷ୍ଟ କରିବେ । ଏବେ କେଉଁ କମ୍ପାନୀ, କେଉଁ ଦଳକୁ କେତେ ଟଙ୍କା ଚାନ୍ଦାଦେଲେ, ତାହା ସ୍ପଷ୍ଟ କରିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ଆଉ ପଡ଼ିବନି । ଏଭଳି ଏକ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଷୟ ସଂସଦର ଉଭୟ ସଭାରେ ଆଲୋଚନା ହେବା କଥା । କିନ୍ତୁ ରାଜ୍ୟସଭାକୁ ଭୟ କରୁଥିବା ସରକାର କେତେବେଳେ ଅଧ୍ୟାଦେଶ ତ ଆଉ କେତେବେଳେ ବି 1ୟ ବିଲ୍‌ର ସାହାରା ନେଉଛନ୍ତି । ଏହି କଥାଟିକୁ ନେଇ ମଧ୍ୟ ରାଜନୈତିକ ଦଳମାନେ ରାଷ୍ଟ୍ରବ୍ୟାପୀ ଆନ୍ଦୋଳନ କରିବା କଥା କିନ୍ତୁ ସେଭଳି କିଛି ହେଲାନାହିଁ । ବିରୋଧୀବିହୀନ ଭାରତର ପରିଚୟଟି ପୁଣିଥରେ ଆମେ ଦେଖିଲେ ।

ବିମୁଦ୍ରୀକରଣ ସମଗ୍ର ଦେଶର ଆର୍ଥିକ ମେରୁଦଣ୍ଡକୁ କ୍ଷତି ପହ ାଇ ପାରିଲା । ନିଜେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ରହି, ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଅତି ଅପ୍ରତ୍ୟାଶିତ ପରିସ୍ଥିତିରେ ପକାଇ ବଜାରରୁ ୧୦୦୦ଟଙ୍କିଆ ଓ ୫୦୦ ଟଙ୍କିଆ ନୋଟ୍‌ର ପ୍ରଚଳନକୁ ପ୍ରତ୍ୟାହାର କରିନିଆଗଲା । ଯଦିଓ ଘୋଷଣା କରାଗଲା ଯେ କଳାଟଙ୍କା ଉପରେ ଏହା ଏକ ଆକ୍ରମଣ, ମୁଣ୍ଡର ଝାଳ ତୁଣ୍ଡରେ ମାରି ନିଜ ଝାଟିମାଟିର ଘରେ ସାଇତି ରଖିଥିବା କେତୋଟି ୫୦୦ଟଙ୍କିଆ ନୋଟ୍‌ର ମାଲିକମାନେ ବେଶି ସଂଖ୍ୟାରେ ଏହି ନିଷ୍ପ ିର ଶିକାର ହେଲେ । ଦେଶବ୍ୟାପୀ ପେଟ୍ରୋଲ

ପମ୍ପଗୁଡ଼ିକୁ କଳାକୁ ଧଳା କରିବାର କ୍ଷମତା ଦୀର୍ଘଦିନ ଯାଏଁ କରିବା ପାଇଁ ଦିଆଗଲା । ତାହାର ମଧ୍ୟ କିଛି ସୀମା ରହିଲା ନାହିଁ । ହିନ୍ଦୁସ୍ଥାନ ଟାଇମ୍‌ସର ଅଗଷ୍ଟ ୩୧, ୨୦୧୭ ସମ୍ବାଦ ମୁତାବକ ପୁରୁଣା ୫୦୦ଟଙ୍କିଆ ଓ ୧୦୦୦ଟଙ୍କିଆ ନୋଟ୍‌ର ପ୍ରାୟ ଶତକଡ଼ା ୯୯ଭାଗ ଫେରିଆସିଛି । ଅର୍ଥାତ୍ କଳା ଟଙ୍କା କାହା ପାଖରେ ନାହିଁ ବା ଯାହା ପାଖରେ ଥିଲା ଧଳା ହୋଇସାରିଛି (୧୫.୪୪ ଟ୍ରିଲିୟନରୁ ୧୫.୨୮ଟ୍ରିଲିୟନ ଫେରିଆସିଛି) । ଅପରପକ୍ଷରେ ବିମୁଦ୍ରୀକରଣ ଯୋଗୁଁ ରିଜର୍ଭ ବ୍ୟାଙ୍କର ନିଜର ମୂଳଲାଭ ଯାହା ବର୍ଷକ ତଳେ ୬୫,୮୮୦ କୋଟି ଥିଲା, ତାହା ୩୦,୬୬୩କୁ ଖସି ଆସିଛି । ରିଜର୍ଭ ବ୍ୟାଙ୍କ ତା'ର ଯାହା ବି ଲାଭ ଥିଲା ତାହା କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କୁ ଦେଇଦେଇଛି । ବିମୁଦ୍ରୀକରଣର ୪ମାସ ଭିତରେ ୧୫ଲକ୍ଷ ନିଯୁକ୍ତି ହ୍ରାସ ଘଟିଛି ।

ସମାଲୋଚକଙ୍କ ମତରେ କେବଳ ଉ ରପ୍ରଦେଶ ନିର୍ବାଚନରେ ଭାଜପାର ବିଜୟ ବ୍ୟତିରେକ ବିମୁଦ୍ରୀକରଣର ଆଉ କିଛି ଲାଭ ସରକାରଙ୍କୁ ମିଳିନାହିଁ । କ୍ଷୁଦ୍ର ଓ ମଧ୍ୟମ ଧରଣର ବ୍ୟବସାୟୀମାନେ ବହୁସଂଖ୍ୟାରେ କ୍ଷତିଗ୍ରସ୍ତ ହେଇଛନ୍ତି । ଚାଷୀ ଓ ଦାଦନମାନଙ୍କ ସମସ୍ୟା କହିଲେ ନସରେ । ବୋଝ ଉପରେ ନଳିତା ବିଡ଼ା ଭଳି ସାମଗ୍ରୀ ଓ ସେବା କର ବା ଜି.ଏସ୍.ଟି.ର ଭାରଟି ଏବେ ସେମାନଙ୍କ ଆର୍ଥିକ ମେରୁଦଣ୍ଡକୁ ଭାଙ୍ଗି ଦେଇଛି । ଅନ୍ୟପଟରେ ଦେଶରେ ଅଶାନ୍ତି ଓ ହିଂସାର ବାତାବରଣ ବଢ଼ିଚାଲିଛି । ଗୋ ରକ୍ଷା ନାଁ'ରେ ଦଳିତ ଓ ମୁସଲମାନଙ୍କୁ ହତ୍ୟା ଏବଂ ସେହି ସବୁ ଘଟଣାଗୁଡ଼ିକୁ ସରକାରମାନେ ଗୁରୁତ୍ୱ ନଦେବା ବାତାବରଣଟିକୁ ଅଧିକ ଜଟିଳ କରିଦେଇଛି । ଅସହିଷ୍ଣୁତା ଏମିତି ବଢ଼ିଚାଲିଛି କଲମକୁ ଅସ୍ତ୍ର କରି ପ୍ରତିରୋଧକୁ ବ ାଇ ଆସୁଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଜୀବନରୁ ମାରି ଦିଆଯାଉଛି । ଏସବୁ ଚାଲିଛି ସଙ୍ଗଠିତ ରାଜନୈତିକ ବିରୋଧର ଅଭାବଜନିତ ପରିସ୍ଥିତି ଯୋଗୁଁ ।

ସବୁ ଘଟଣାଗୁଡ଼ିକୁ ଏକାଠି ଦେଖୁଥିବା ଲୋକେ ବ ର୍ମାନ ଚାଲିଥିବା ରାଜନୈତିକ ଧାରା ଓ ସେଥିରେ ବିରୋଧୀ ଦଳମାନଙ୍କ ଆଖିଦୃଷ୍ଟିଆ ଉପସ୍ଥିତିର ଅଭାବକୁ ଦେଖି ଚିନ୍ତାରେ ପଡ଼ିଯାଇଥିଲେ ଯେ ଏହି ରାକ୍ଷସରାଜର ଅନ୍ତ କେମିତି ଆସିବ । ନରେନ୍ଦ୍ର ମୋଦୀଙ୍କ ପ୍ରତିଟି ବିଫଳତା ସ ୍ୱେ ସେ ଶାସନଗାଦୀରେ ବସି ରହିବାର ସ୍ୱପ୍ନ ଦେଖିବା ପଛରେ ଯେଉଁ ଶକ୍ତିଟି ଅଛି ତାହା ଗୌତମ ଆଦାନୀ ବା ମୁକେଶ ଅମ୍ବାନୀ ନୁହେଁ । ସେମାନେ ତ ସମ୍ଭାବ୍ୟ ଶାସକମାନଙ୍କ ପୃଷ୍ଠପୋଷକ ରହି ଚାଲିଥିବେ । କର୍ପୋରେଟ୍ ପୁଞ୍ଜିରେ ପରିଚାଳିତ ଗଣମାଧ୍ୟମ ମଧ୍ୟ ନୁହେଁ ଯଦିଓ ସେମାନେ ମୋଦୀ- ଶାହାଙ୍କ ପରମ ଭୃତ୍ୟ ଓ ଅନୁଗତର ପରିଚୟ ଦେଇ ଚାଲିଛନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କର ସବୁଠାରୁ ବଡ଼ ଶକ୍ତିର ଉତ୍ସ ବିରୋଧୀମାନଙ୍କ ପାଖରୁ ଆସୁଛି । ମୁଖ୍ୟସ୍ରୋତର ରାଜନୈତିକ ଦଳମାନେ ବହୁଧା ବିଭକ୍ତ ଏବଂ ପ୍ରାୟତଃ ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ଜାଗିର ହିସାବରେ କାମ କରୁଛନ୍ତି । ନିତୀଶ କୁମାର ପ୍ରମାଣିତ କରିଦେଲେ ଯେ କୌଣସି ମେ ରାଜନୀତିରେ ଏମାନଙ୍କ ଭିତରୁ କାହାକୁ ବି ସବୁଦିନ ପାଇଁ ଭରସା କରିହେବ ନାହିଁ । ବଡ଼ ବଡ଼ ବାମଦଳମାନେ ଏକ ପ୍ରକାର ସ୍ଥାଣୁ ବା ପଙ୍ଗୁ ହୋଇଗଲେଣି । ସେମାନଙ୍କ ଭିତରେ ଆଶା ବା ସ୍ୱପ୍ନ ଆଉ ନାହିଁ ଯେ ପରିବ ର୍ନ ସମ୍ଭବ । ଫଳକଟି ବ ାଇ ରଖିବା ପାଇଁ କିଛି କିଛି କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ନିଆଯାଉଛି । ତଥାପି ତ୍ରିପୁରା ଓ କେରଳରେ ବାମ ମେ ର ସରକାର ଆଶାଟିକୁ ବ ାଇ ରଖିବା ପାଇଁ ଉଦ୍ୟମ ଜାରି ରଖିଛି । ବହୁ ଭାଗରେ ବିଭକ୍ତ ବାମଦଳମାନେ ଏକାଠି ହୋଇପାରିଥିଲେ ସଙ୍ଗଠିତ ପ୍ରତିଶୋଧ ବା ବିରୋଧର ସମ୍ଭାବନାଟିଏ ସୃଷ୍ଟି ହେଇପାରିଥାନ୍ତା କିନ୍ତୁ ତାହା ହେଲାଭଳି ଲାଗୁନାହିଁ । ଯେତେବେଳେ ସ୍ୱେଚ୍ଛାଚାରୀ ଶାସକମାନଙ୍କ ଜନବିରୋଧୀ ନୀତିଗୁଡ଼ିକ ଜନଗଣଙ୍କୁ ଅତିଷ୍ଠ କରିଚାଲିଛି, ଭାରତ ବିରୋଧୀବିହୀନ ହୋଇପାରିଥିବାର ବା ର୍ା ସେମାନଙ୍କୁ ଅଧିକ ଅସହାୟ ଅବସ୍ଥାକୁ ନେଇଯାଉଛି । ଗୌରୀ ଲଙ୍କେଶ ହତ୍ୟା ପରେ ଦେଶବ୍ୟାପୀ ସ୍ୱତଃପ୍ରବୃ ଭାବେ ଜନଗଣ ରାଜରାସ୍ତାକୁ ଆସି ବିରୋଧ କରିବା ଏକ ଆଶା ଉଦ୍ରେକକାରୀ ବା ର୍ାଟିଏ ଦେଇଛି ନିଶ୍ଚୟ, କିନ୍ତୁ ତା'ପରେ ଯେଉଁ ଘଟଣା ଘଟିଚାଲିଛି ତାହା ଅଧିକ ଆଶା ସୃଷ୍ଟି କରିଛି ।

ଭାଜପା ବିଭାଜିତ ନହେଲେ ପରାଜିତ ହେବାର ସମ୍ଭାବନା କ୍ଷୀଣ ଏବଂ ବିରୋଧୀ ରାଜନୀତି ଦାନା ବାନ୍ଧି ପାରିବନି ବୋଲି ଯେଉଁମାନେ କଳନା କରୁଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଭଲ ବା ର୍ାଟିଏ ଦେଇଛନ୍ତି ଭାଜପାର ବରିଷ୍ଠ ନେତା ଯଶୱନ୍ତ ସିହ୍ନା ଏବଂ ଡଃ ସୁବ୍ରମନିୟମ୍ ସ୍ୱାମୀ । ପୂର୍ବତନ ଅର୍ଥମନ୍ତ୍ରୀ ସିହ୍ନା ସରକାରଙ୍କର ବିମୁଦ୍ରୀକରଣ ଏବଂ ଜି.ଏସ୍.ଟି. ନିଷ୍ପ ିର ତୀବ୍ର ସମାଲୋଚନା କରି ଆମ ଅର୍ଥନୀତି ବିପର୍ଯ୍ୟୟ ଆଡ଼କୁ ଯାଉଛି ବୋଲି ଇଙ୍ଗିତ କରିଛନ୍ତି । ଯଦିଓ ସେ ଅର୍ଥମନ୍ତ୍ରୀ ଅରୁଣ ଜେଟଲୀଙ୍କୁ ନିଜ ଲକ୍ଷ୍ୟରେ ରଖିଛନ୍ତି, ତେବେ ସମସ୍ତେ ଜାଣନ୍ତି ଯେ ନାଗପୁର ଭୟରେ ସେ ସିଧାସଳଖ ମୋଦୀ ଓ ଶାହା କମ୍ପାନୀ ନାମ ଉଚ୍ଚାରଣ କରିନାହାନ୍ତି । ତାଙ୍କ ପୁଅ ଜୟନ୍ତ ସିହ୍ନା କିଛିଦିନ ମଧ୍ୟ ଅର୍ଥ ରାଷ୍ଟ୍ରମନ୍ତ୍ରୀ ଥିଲେ ଏବଂ ଏବେ ବି ସେ ମନ୍ତ୍ରୀ ପରିଷଦରେ ଅଛନ୍ତି । ତାଙ୍କ ପୂର୍ବରୁ ଡଃ ସୁବ୍ରମନିୟମ୍ ସ୍ୱାମୀ ମଧ୍ୟ କହି ସାରିଛନ୍ତି ଯେ ଅର୍ଥନୀତିର ଅଭିବୃଦ୍ଧି ହ୍ରାସ ହୋଇଚାଲିଛି ଏବଂ ସେ ମଧ୍ୟ ବିମୁଦ୍ରୀକରଣର ସମାଲୋଚନା କରିଛନ୍ତି ।

ସ୍ୱାମୀ ଦେଶର ଅର୍ଥନୈତିକ ବିପର୍ଯ୍ୟୟ କଥା ପ୍ରଧାମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କୁ ଚିଠି ଲେଖି ଜଣାଇବା ବେଳେ, ଯଶଓ୍ୱନ୍ତ ସିହ୍ନା ୮ମାସ କାଳ ଅପେକ୍ଷା କରିସାରିଲେଣି ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କୁ ସାକ୍ଷାତ କରିବା ପାଇଁ । ସିହ୍ନା ଆଉ ଦୁଇପାଦ ଆଗକୁ ଯାଇ ସରକାରଙ୍କର କାଶ୍ମୀର ନୀତିର ତୀବ୍ର ସମାଲୋଚନା କରିଛନ୍ତି । କାଶ୍ମୀରବାସୀଙ୍କୁ ଆମେ ଦୂରେଇ ଦେଇଛନ୍ତି ବୋଲି ସେ ଅଭିଯୋଗ ମଧ୍ୟ ଆଣିଛନ୍ତି । କିଛିଦିନ ମହାରାଷ୍ଟ୍ରର ଜଣେ ଭାଜପା ସାଂସଦ ମୋଦୀଙ୍କୁ ସ୍ୱେଚ୍ଛାଚାରୀ ଓ ସେ ବିରୋଧକୁ ଗ୍ରହଣ କରି ପାରୁନଥିବା ଭଳି ଜଣେ ମଣିଷ ବୋଲି କହି ଚର୍ଚ୍ଚାକୁ ଆସିଥିଲେ । ଗୁଜୁରାଟରେ ଏକ ଜନସଭାରେ ଅମିତ ଶାହାଙ୍କୁ ବିରୋଧ, ତାମିଲନାଡୁରେ ଏ.ଆଇ.ଡ଼ି.ଏମ୍.କେ. ଗୋଷ୍ଠୀଗୁଡ଼ିକୁ ନିଜ ଆଡ଼କୁ ଏକାଠି କରି ଆଣିବା ଓ ଏକାଠି ରଖିବାରେ ବିଫଳତା, କର୍ଣ୍ଣାଟକ ଉପନିର୍ବାଚନରେ କଂଗ୍ରେସର ବିଜୟ, ରାଜସ୍ଥାନ-ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶରେ ଭାଜପାବିରୋଧୀ ମାହୋଲ, ପଶ୍ଚିମବଙ୍ଗରେ ମମତାଙ୍କ ଲୋକପ୍ରିୟତା, ଓଡ଼ିଶାରେ ନବୀନଙ୍କ ଦୃଢ଼ ସ୍ଥିତି, କେରଳରେ ବାମପନ୍ଥୀ ଏବଂ ଅଣ-ଭାଜପା ଶକ୍ତିଙ୍କ ଭଲ ସ୍ଥିତି, ବିହାରରେ ନିତୀଶଙ୍କ ପ୍ରତି ଥିବା ଆସ୍ଥାରେ ସଙ୍କଟ, ଉ ରପ୍ରଦେଶରେ ଯୋଗୀ ଆଦିତ୍ୟନାଥଙ୍କ ସରକାର ଚଳାଇବାରେ ଚରମ ବିଫଳତା, ଯାହା ହରିଆଣାରେ ମଧ୍ୟ ଦେଖାଯାଉଛି, ପଞ୍ଜାବ ଓ ଦିଲ୍ଲୀରେ କଂଗ୍ରେସ ଏବଂ ଆପ୍‌ର ଭଲ ସ୍ଥିତି ଇତ୍ୟାଦି ସୂଚାଇ ଦେଉଛି ଯେ ଆଚ୍ଛେଦିନ୍‌ଗୁଡ଼ିକ ଭାଜପାରେ ମୋଦୀ-ଶାହା କମ୍ପାନୀଙ୍କ ପତିଆରା ଯୋଗୁଁ ଖରାପ ସ୍ଥିତିଆଡ଼କୁ ଯାଉଛି । ଏଭଳି ଏକ ସମୟରେ ଭାଜପାର ଅସନ୍ତୁଷ୍ଟମାନେ ହିଁ ମୁଖ୍ୟ ବିରୋଧୀର ସ୍ଥାନ ନେବା ଇଙ୍ଗିତ କରୁଛି ଯେ ଭାରତରେ ବିରୋଧ ରାଜନୀତି ନିଜକୁ ସଙ୍ଗଠିତ କରିବା ପାଇଁ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବେ ସୁଯୋଗଟିଏ ମିଳିଛି ।

ସ୍ମୃତିର ରଙ୍ଗ ପରିବ ର୍ନ

ସାମୂହିକ ସ୍ମୃତିର ମନ୍ଥନ ପାଇଁ ଅକ୍ଟୋବର ମାସଟି ଅତି ମହତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ । ଆରମ୍ଭ ହୁଏ ଗାନ୍ଧୀ ଜୟନ୍ତୀରୁ । ଅକ୍ଟୋବର ୨ଦିନ ଉଭୟ ମହାତ୍ମା ଗାନ୍ଧୀ ଓ ଲାଲ ବାହାଦୁର ଶାସ୍ତ୍ରୀ ଜନ୍ମ ନେଇଥିଲେ । ସ୍ୱାଧୀନତା ଆନ୍ଦୋଳନରେ ମହାତ୍ମା ଗାନ୍ଧୀଙ୍କର ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଭୂମିକା ଯୋଗୁଁ ସେ ଅଧିକ ମନେ ପଡ଼ିବା ସ୍ୱାଭାବିକ । ଏବେ କିନ୍ତୁ ସ୍ମୃତିର ରଙ୍ଗ ପରିବ ର୍ନ ହେଇଯାଇଛି । ନାଥୁରାମ ଗଡ଼ସେଙ୍କ ଗୁଳିମାଡ଼ରୁ ବ୍ ଯାଇଥିବା ଗାନ୍ଧୀଙ୍କ ଚଷମାଟିକୁ ସଙ୍କେତ କରି ଏବେ ଅକ୍ଟୋବର ୨ ପାଳନ କରାଯାଉଛି । ୨୦୧୪ରୁ ଆରମ୍ଭ ହେଇଛି ସ୍ୱଚ୍ଛ ଭାରତ ଦିବସ । ପିଲାଙ୍କୁ ଆଉ ଗାନ୍ଧୀଙ୍କ ଚିନ୍ତା ବା ଚେତନା ମନକୁ ଆଣିବାର କଷ୍ଟ କରିବା ଦରକାର ନାହିଁ । ଚଷମାଟିକୁ ମନେ ରଖିଲେ ଯଥେଷ୍ଟ; ସ୍ୱଚ୍ଛତା ଆସିଯିବ । ଚିନ୍ତା ଓ ଚେତନାରେ ସ୍ୱଚ୍ଛତା ଆସିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ଏ ଦେଶରେ ଅନେକ ଦିନରୁ ମରିଗଲାଣି । ଗାନ୍ଧୀଙ୍କୁ ନେଇ ସରକାରୀ ପରିସର ବାହାରେ ଅନେକ ବିତର୍କ । ବାମପନ୍ଥୀଙ୍କ ଆଖିରେ ଗାନ୍ଧୀ ପୁଞ୍ଜିପତିଙ୍କ ବନ୍ଧୁ । ସମାଜବାଦୀ ତାଙ୍କୁ ବନ୍ଧୁ ହିସାବରେ ଦେଖିଲେ ବି ନିଜକୁ ଗାନ୍ଧିବାଦୀ କହିବା ପାଇଁ ନାରାଜ । ଗାନ୍ଧିବାଦୀଙ୍କ ଭିତରୁ ଅନେକ ସ୍ୱେଚ୍ଛାସେବୀ ଅନୁଷ୍ଠାନ ଗଢ଼ି ପରିବ ର୍ନର ନୂଆ ସଂଜ୍ଞା ବାହାର କରିସାରିଛନ୍ତି - ଗାନ୍ଧୀ ସେ ସବୁଥିରେ କେତେ ସହମତ ହେଇଥାଆନ୍ତେ; ତାହା ଏକ ପ୍ରଶ୍ନବାଚୀ । ଗୁଜୁରାଟ ଦଙ୍ଗା ସମୟରେ ସାବରମତୀ ଆଶ୍ରମର ନୀରବତା ଏବେ ବି ଚର୍ଚ୍ଚାରେ ଅଛି । ଆମ୍ବେଦକରବାଦୀମାନଙ୍କର ଗାନ୍ଧୀଙ୍କ ଅସ୍ପୃଶ୍ୟତା ବିରୋଧି ଅଭିଯାନ ଓ ଦଳିତ ବର୍ଗଙ୍କ ପ୍ରତି ଥିବା ସହାନୁଭୂତିଶୀଳ ଆଭିମୁଖ୍ୟକୁ ନେଇ ଅନେକ ସନ୍ଦେହ । ଏଭଳି ଏକ ପରିସ୍ଥିତିରେ ନରେନ୍ଦ୍ର ମୋଦୀଙ୍କ ସ୍ୱଚ୍ଛ ଭାରତ ମିଶନ (ଯାହା ପୂର୍ବ ସରକାର କରିଥିବା ଯୋଜନାର ଏକ ନୂଆ ନାମ)ରେ ଗଡ଼ସେଙ୍କ ଗାନ୍ଧୀ ହତ୍ୟାବେଳେ ଅକ୍ଷତ ରହିଯାଇଥିବା ଚଷମାଟିକୁ ନେଇ, ସଙ୍କେତ କରି ଏହି ସ୍ୱଚ୍ଛ ଭାରତ ମିଶନ ମାଧ୍ୟମରେ ଗାନ୍ଧୀଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇବା ପାଇଁ ଉଦ୍ୟମ କରିବା - ଅନେକ ପସନ୍ଦ କରିବେ ନିଶ୍ଚୟ । (କଥାଟି କହିଛନ୍ତି ଆମର ଜଣେ ବିଶିଷ୍ଟ ସ୍ତମ୍ଭକାର) ସ୍ମୃତିର ରଙ୍ଗ ପରିବ ର୍ନ ବି ହେବା ଦରକାର ନଚେତ ସ୍ମୃତିଟି ପୁରା ହଜିଯିବାର ସମ୍ଭାବନା ସୃଷ୍ଟି ହେବ । ଅନ୍ୟତମ ବିଶିଷ୍ଟ ଜନପ୍ରିୟ ନେତା ପୂର୍ବ ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ଶାସ୍ତ୍ରୀଜୀଙ୍କ ପାଟିରେ କୁହାଯାଇଥିବା ନାରାଟି 'ଜୟ ଜବାନ, ଜୟ କିଶାନ' ଆଜି ସଙ୍କଟରେ । ରାଷ୍ଟ୍ର ଏବେ ଜବାନମାନଙ୍କୁ କ୍ରୀତଦାସ ଭଳି ବ୍ୟବହାର କରୁଛି । ନିଜ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଦମନ କରିବା ଓ ହତ୍ୟା କରିବା ପାଇଁ ଜବାନମାନଙ୍କୁ ବ୍ୟବହାର କରୁଛି । ଯଦି ଦେଶର ସୁରକ୍ଷା ପାଇଁ ସେମାନେ ବଳିଦାନ କରନ୍ତେ, ସେଥିରେ ସେମାନେ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବେ ଗର୍ବ ଅନୁଭବ କରନ୍ତେ । ଏବେ ବେଶି ମାତ୍ରାରେ ଏମାନଙ୍କୁ ନିଜ ସହ ଭାତରୀୟମାନଙ୍କୁ ମାରିବାକୁ ପଡୁଛି ଅବା ସେମାନଙ୍କୁ ନିର୍ଯାତନା

ଦେବାକୁ ପଡୁଛି – କାଶ୍ମୀର ଠାରୁ ଉ ର ପୂର୍ବ ସୀମାନ୍ତ ଯାଏଁ । ସେମାନେ କେଉଁଭଳି ମାନସିକ ଚାପରେ କାମ କରୁଥିବେ, ସହଜରେ ଅନୁମେୟ । ସେଥିପାଇଁ ଜବାନମାନଙ୍କ ଭିତରେ ଆତ୍ମହତ୍ୟା ପ୍ରବଣତା ମଧ୍ୟ ବଢ଼ିଛି । କୃଷକମାନଙ୍କର ଆତ୍ମହତ୍ୟା ତ ଏକ ସାଧାରଣ ଘଟଣା ହେଇଗଲାଣି । ଜବାନ ଓ କିସାନ ଉଭୟେ ପରାଜିତର ଜୀବନ ବିତାଉଛନ୍ତି । ଜବାନମାନଙ୍କୁ ରାଷ୍ଟ୍ର ଅସ୍ତ୍ର ହିସାବରେ ବ୍ୟବହାର କରୁଥିବା ଯୋଗୁଁ ଏକ ମିଛ ଜାତୀୟତାବାଦର ପ୍ରହେଳିକା ସେମାନଙ୍କ ଚାରିପଟେ ଘୁରିବୁଲୁଛି । ଅଧିକାଂଶରେ ଜବାନଟି ମଧ୍ୟ ଗୋଟିଏ କୃଷକ ପରିବାରରୁ ଆସିଥାଏ । ଶାସ୍ତ୍ରୀଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇବା ବେଳେ ଆଜି ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦିଆଯାଇଥିବା ନାରା 'ଜୟ ଜବାନ–ଜୟ କିଶାନ' କେତେ ସଙ୍କଟରେ ଅଛି ଏବଂ ତାଙ୍କ ସ୍ମୃତି ପ୍ରତି ଆମର ଶାସକଶ୍ରେଣୀ କେଉଁଭଳି ସମ୍ମାନ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରୁଛନ୍ତି, ତାକୁ ଇଙ୍ଗିତ କରୁଛି ମାତ୍ର ।